

อ ๑ นั ๑ ง สั ๑ ถ ว ๑ ย เส ๑ ๑ ตั ๑ น ร ๑ ว ม ส ๑ ร ๑ ๑ ง ศ ๑ ๑ ล ๑ ๑

เราเข้าถึงกำเนิดใดๆ
คือความเป็นเทวดาหรือความเป็นมนุษย์ก็ตาม
เราย่อมเสวยผลนั้นๆ ทั้งหมด
นี่เป็นผลแห่งการถวายเสาศักดิ์หนึ่ง

อานิสงส์ถวายเป็น ๑ ตัน ร่วมสร้างศาลา

๔๖

การเกิดมาได้อัตภาพเป็นมนุษย์นั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่าเป็นการยาก และการที่จะดำรงภาวะของความเป็นมนุษย์ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์นั้นยากยิ่งกว่า เพราะจะต้องรักษาตนให้รอดปลอดภัยจากอบายภูมิ เมื่อได้เกิดเป็นมนุษย์แล้ว การหมั่นประคับประคองตนเองให้ตั้งอยู่ในสัมมาทิฐิเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง สัมมาทิฐิของเราจะหนักแน่นมั่นคงได้นั้น ต้องเกิดจากใจที่บริสุทธิ์ผ่องใสไม่มีมลทินทั้งหลาย ใจจะผ่องใสและบริสุทธิ์ได้ต้องเป็นใจที่หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ หยุดในหยุดเข้าไป สัมมาทิฐิก็จะยิ่งบริบูรณ์ขึ้น

มีวาระแห่งพระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน เอกถัมภิกเถราปทาน ความว่า

“ยัม ยัม โยนูปปชชามิ เทวตตัม อถ มานุสส์
อนุโภมิ สัพพเมตัม เอกตถกมภสฺสิทัม ผลัม

เราเข้าถึงกำเนิดใดๆ คือความเป็นเทวดาหรือความเป็นมนุษย์ก็ตาม เราย่อมเสวยผลนั้นๆ ทั้งหมด นี่เป็นผลแห่งการถวายเสาดันหนึ่ง”

การให้ทานเป็นทางมาแห่งบุญทางหนึ่ง บุญที่เกิดขึ้นในใจเป็นธาตุสำเร็จ ที่คอยอำนวยประโยชน์สุขให้เกิดขึ้นแก่ผู้ได้ทำบุญทุกๆ คนที่เกิดมาในโลกนี้ มีสาเหตุที่ทำให้แตกต่างกันไปคือ

อานิสงส์ถวายเสา ๑ ต้น ร่วมสร้างศาลา

๔๓

บางคนบุญมาก บางคนบุญน้อย ความแตกต่างกันตรงจุดนี้ที่ ทำให้แตกต่างกันทั้งรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณวรรณะและความ เป็นอยู่ การที่เราจะสมความปรารถนาได้ในทุกสิ่งต้องอาศัยบุญ ในตัวเรา ฉะนั้นเราต้องสั่งสมบุญอย่างเต็มที่ ทำทุกๆ วัน ทุกลมหายใจเข้าออกของเรา

เหมือนสุภาจิตข้างต้นที่บ่งบอกให้รู้ถึงอานุภาพของบุญว่า เป็นเครื่องยืนยันให้ตระหนักถึงคุณค่าของบุญได้อย่างดียิ่งว่า เราทำกรรมใดเอาไว้ เรานั้นแหละที่จะเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น เหมือนชีวิตการสร้างบารมีของพระอรหันต์รูปหนึ่ง พอท่าน บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์แล้ว มีธรรมจักขุดวงตาธรรมกาย ก็มองย้อนกลับไปดูถึงผลแห่งการสร้างบารมีของท่านเองใน อดีตพบว่า ผลแห่งการสร้างบุญเพียงเล็กน้อย ได้ส่งผลให้เข้า ถึงทิพยสมบัติอันไม่มีประมาณเกินควรเกินคาด ความถึงพร้อม แห่งสมบัติทั้งหลายไม่เคยสูญหายไปไหน เหมือนเงาที่ติดตาม ตัวไปอย่างนั้น ผลอันเกินควรเกินคาดนี้หมายถึงว่า เราคิด ไม่ออกว่าจะได้มากแค่ไหน ผลที่ออกมา นั้น มันมากเกินไปกว่าที่ เราจะคาดคิดเอาได้ ดังผลบุญที่เกิดขึ้นกับพระเอกถัมภิกเถระ

*ชีวิตของพระเถระท่านนี้ ทุกภพทุกชาติที่ท่านเกิดมา

อานิสงส์ถวายเสา ๑ ต้น ร่วมสร้างศาลา

๔๘

สร้างบารมีนับได้ว่า ท่านเป็นบัณฑิตนักปราชญ์อย่างแท้จริง เพราะไม่เคยมองข้ามการสร้างบารมีแม้เพียงเล็กน้อย ชีวิตประวัติ ในการเกิดมาแต่ละชาติ สามารถที่จะเป็นแบบอย่างในการ ดำเนินชีวิตให้กับชาวโลกได้ มีอยู่สมัยหนึ่ง ในยุคของพระสัมมา สัมพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ พระเถระได้บังเกิดในครอบครัว ปานกลางครอบครัวหนึ่ง แต่เป็นตระกูลที่มีทรัพย์สมบัติ ไม่ขาดตกบกพร่อง ท่านมีอาชีพเป็นผู้ดูแลป่าไม้หรือที่เรียกว่า ผู้พิทักษ์ป่า

ในกาลแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังทรงพระชนมอยู่นั้น พุทธบริษัททั้งหลาย เป็นผู้ที่มีศีล มีศรัทธาเต็มเปี่ยม ต่างเป็น ผู้ที่ขวนขวายในการสร้างบุญอยู่เนื่องนิตย์ เวลาที่เข้าไปเฝ้า พระบรมศาสดาก็ดี หรือเวลาที่ไปหาพระภิกษุสงฆ์ก็ดี ก็ จะ สอดส่ายสายตาหาบุญอยู่เสมอว่า ยังมีบุญอะไรพอที่เราจะ ทำได้อีก จนกระทั่งในวันหนึ่ง พุทธศาสนิกชนทั้งหลายมองเห็นว่า โรงฉันที่มีอยู่เดิมไม่สามารถที่จะอำนวยความสะดวกให้กับ พระบรมศาสดาและหมู่สงฆ์ได้อย่างเต็มที่ จึงคิดจะทำบุญใหญ่ โดยร่วมกันสร้างศาลาที่บำรุงพระบรมศาสดาและพระภิกษุสงฆ์ จะได้เป็นทั้งที่ฉันที่ประชุมและที่ปฏิบัติธรรม ให้ท่านได้รับความ สะดวกสบายในการบำเพ็ญสมณธรรมให้ยิ่งๆ ขึ้นไป

อานิสงส์ถวายเป็น ๑ ต้น ร่วมสร้างศาลา

๔๕

เมื่อคิดกันอย่างนี้ไม่มีใครสักคนเลยที่พูดว่า ขอคิดดูก่อน
ทุกๆ คนต่างก็คิดทำก่อนทั้งนั้น พอมีมติตรงกันอย่างนี้ก็เริ่มงาน
ทันที โดยไม่รอฤกษ์รอยามแต่อย่างใด ทุกๆ คนตั้งใจเอาบุญกัน
อย่างเต็มที่ ด้วยหัวใจดวงเดียวกันว่า จะต้องสร้างศาลาที่บำรุง
พระบรมศาสดาและหมู่สงฆ์ให้สำเร็จทันใช้อย่างรวดเร็วที่สุด
แล้วพากันเดินทางเข้าไปในป่าเพื่อเสาะแสวงหาไม้มาใช้ในการ
ก่อสร้างใช้เวลาหาอยู่นานพอสมควรก็ได้ไม้มาสำหรับดำเนินการ
ก่อสร้าง

แต่ยังขาดเสาอยู่เพียงต้นเดียวเท่านั้น จึงพากันเข้าไป
หาอีกรอบ ก็ไปเจอชายพิทักษ์ป่าท่านหนึ่ง จึงแจ้งข่าวบุญให้
ทราบ ว่า “ตอนนี้พวกเรากำลังรับบุญใหญ่ ช่วยกันสร้างศาลา
ถวายพระบรมศาสดาจนจะเสร็จอยู่แล้ว แต่ขาดความสมบูรณ์
เพียงนิดเดียว คือขาดเสาเพียงต้นเดียวเท่านั้น วันนี้เอาบุญ
ใหญ่มาให้ท่าน ขอท่านช่วยทำความปรารถนาของพวกเราให้
สำเร็จด้วยเถิด แล้วตัวท่านเองก็จะได้บุญใหญ่ติดตัวไปด้วย นี่
เป็นบุญของท่านแท้ๆ ท่านเป็นเจ้าของบุญนี้โดยเฉพาะ”

ชายพิทักษ์ป่าพอได้ฟังอย่างนั้น ก็เกิดมหาปีติขึ้นมา
ทีเดียวว่า วันนี้นับเป็นบุญลาภของเราแล้วหนอ บุญใหญ่มาหา
เราถึงในป่า เราจะต้องรับเป็นเจ้าของบุญนี้ให้ได้ พอคิดได้

อานิสงส์ถวายเสา ๑ ต้น ร่วมสร้างศาลา

๕๐

อย่างนี้ก็กล่าวตอบว่า “ท่านทั้งหลายอย่าวิตกกังวลไปเลย บุญใหญ่ก้อนนี้ที่ทุกท่านมอบให้ เราไม่ปฏิเสธอย่างแน่นอน และก็ขอขอบคุณที่ท่านเอาบุญใหญ่มาฝาก” แล้วก็ให้เสามาแก่นอย่างดีต้นหนึ่ง ไปร่วมสร้างสถานที่บำรุงพระบรมศาสดา

ด้วยการถวายเสาในครั้งนั้น ทำให้ชายหนุ่มผู้นั้นเกิดมหาปีติอย่างไม่มีประมาณ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะทำบุญให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่เคยว่างเว้นจากการทำบุญ ได้ตั้งใจสร้างบุญทุกชนิดทั้งทาน ศีล ภาวนา ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่ชายหนุ่มได้ทำไว้ ละโลกไปแล้วได้เข้าถึงสุคติโลกสวรรค์และท่องเที่ยวอยู่ในภพสวรรค์นั้นครั้งแล้วครั้งเล่า เข้าถึงมหาสมบัติจักรพรรดิในโลกมนุษย์นับครั้งไม่ถ้วน

ในสมัยพุทธกาลนี้ได้เกิดในตระกูลลัมมาทิฏฐิ บุญบันดาลให้มีโอกาสได้ฟังธรรมในสำนักพระบรมศาสดา ฟังแล้วเกิดความเลื่อมใสจึงตัดสินใจออกบวช เล่าเรียนกัมมัฏฐานและบำเพ็ญเพียรอย่างเอาจริงเอาจัง ไม่นานก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ พอบรรลุธรรมแล้วตรวจตราดูด้วยญาณทัสสนะที่บริสุทธิ์ของกายธรรมอรหัต มองย้อนไปในอดีตเห็นบุพกรรมของตนที่ได้สั่งสมมา เกิดความปีติโสมนัสจึงกล่าวด้วยมหาปีติว่า

“ผลแห่งบุญนี้ช่างเกินควรเกินคาด พุทธศาสนิกชนผู้รัก

อานิสงส์ถวายเสา ๑ ต้น ร่วมสร้างศาลา

๕๑

ในบุญ ต่างพากันชวนขวายนบุญ พากันสร้างศาลาบำรุงพระบรมศาสดา ได้ชักชวนให้เราร่วมสร้างบุญด้วย เราถวายเสาไปเพียงต้นเดียวเท่านั้น มหาสมบัติอันเกินควรเกินคาดได้บังเกิดขึ้นกับเรา มีมหาวิมาน ๗ ชั้น ตั้งตระหง่าน ความสุขและความสมปรารถนาบังเกิดขึ้นกับเราทุกๆ อย่าง นี่เป็นผลที่เราได้ถวายเสาเพียงต้นเดียว ด้วยอานิสงส์ในครั้งนั้น ตลอดระยะเวลาที่เวียนว่ายตายเกิด เราได้เข้าถึงที่สุดแห่งมนุษยสมบัติเป็นพระเจ้าจักรพรรดินับภพนับชาติไม่ถ้วน ตั้งแต่ภพชาตินั้น เราไม่เคยรู้จักทุกข์เลย คุณวิเศษทั้งหลาย คือปฐิสัมภิทาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ อภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งแล้ว คำสอนของพระบรมศาสดา เราได้ทำเสร็จแล้ว ด้วยอานุภาพแห่งบุญนั้น ผลแห่งบุญนี้ช่างเกินควรเกินคาดทีเดียว”

เรื่องราวที่หลวงพ่อนำมาเล่านี้ เป็นเรื่องจริงที่มีบันทึกไว้ในพระไตรปิฎกที่ควรจดจำและนำไปเป็นแบบอย่างของการทำความดี เพราะผลแห่งบุญที่บังเกิดขึ้นนี้ มีแต่เกินควรเกินคาด อย่างน่าอัศจรรย์ บุญที่เราตั้งใจสร้างกันอย่างเต็มที่ และทำอย่างสม่ำเสมอโดยไม่ปล่อยโอกาสแห่งการสร้างบุญให้ผ่านเลยไป นั่นเท่ากับว่า เราได้เปิดโอกาสให้กับตัวของเราเองได้เป็นเจ้าของมหาสมบัติทั้งหลาย ทั้งมนุษยสมบัติ ทิพยสมบัติ และนิพพานสมบัติที่ล้ำค่าที่สุดในชีวิต บุญที่เราสั่งสมจะเป็นเสบียงติดตัว

อานิสงส์ถวายเป็น ๑ ต้น ร่วมสร้างศาลา

๕๒

เราไปทุกชาติ คอยอำนวยความสะดวกให้บังเกิดขึ้นกับเรา
ตลอดเวลา ดังนั้นทุกท่านต้องตระหนักถึงเรื่องการสร้างบุญ
กันให้ดี ชีวิตของเราจะสมหวังในทุกสิ่งที่ยปรารถนาไว้ ก็เพราะบุญ
เหมือนกับพระเถระองค์นี้ ฉะนั้นให้สร้างบารมีกันต่อไปจนกว่า
บารมีเราจะเต็มเปี่ยมบริบูรณ์

